

РЕШЕНИЕ

№ 2545

гр. София, 16.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Желева

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **115** по описа за **2018** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Министерство на младежта и спорта, чрез процесуалния си представител юрк. М., срещу Решение от 15.11.2017г., постановено по НАХД № 11760 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 96 – ти състав. С решението си въззивният съд е изменил наказателно постановление № МП-23/06.06.2017г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ /ГД ИДНТ/ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на Министерство на младежта и спорта, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл.55, ал.2 от Закона за технически изисквания към продуктите /ЗТИП/, за извършено нарушение на чл. 80, ал. 1, т. 4 от Наредба за безопасната експлоатация и технически надзор на повдигателните съоръжения /НБЕТНПС/, като е намалил санкцията от 500 лева на 100 лева.

Касаторът счита обжалваното решение за незаконосъобразно и неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди, че неправилно са били възприети доказателствата по делото, ведно с извършения анализ от страна на служители на ГД ИДНТ. Посочва се, че следва да намерят приложение правилата на чл. 80, ал. 1, т. 5 и чл. 81, ал. 2 от Наказателния кодекс /НК/, както и на чл. 28 от ЗАНН. Касаторът моли

съда да отмени решението на СРС и отмени оспореното Наказателно постановление. В съдебно заседание Министерство на младежта и спорта не се представлява. Ответникът по жалбата Държавна агенция за метрологичен и технически надзор не се представлява.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 15.11.2017г. по нахд № 11760/2017г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

К. съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

От фактическа страна СРС е установил, че на 23.01.2017г. свидетелите Д. Ч. и Ц. Р., служители на ДАМТН извършили проверка на подежник за повдигане на хора с ограничена подвижност с рег. № С. 6917, зав. № ПХОП 31290/2012 г., товароподемност 240 кг., скорост 0.15 м/с, 3 сп., монтиран в Център за контрол и управление на спортната подготовка МФВС – [населено място],[жк], [улица] ползвател Министерство на младежта и спорта, обект Дирекция „Координация и контрол на спортната подготовка“ – [населено място]. В момента на извършване на проверката на място свидетелите Ч. и Р. установили, че описаният подежник се експлоатира по предназначение, приемайки заявки, като същият бил използван за придвижване от работник – „хигиенист“, на процесния обект. От изисканата и предоставената им на място техническа документация проверяващите служители установили, че на проверявания подежник за повдигане на хора с ограничена подвижност с рег. № С. 6917 е извършен първоначален технически преглед на 31.05.2012г., но не е извършван последващ периодичен технически преглед. След извършена допълнителна проверка на досието на повдигателното съоръжение, съхранявано в архива на Регионален отдел „Инспекция за държавен технически надзор“ З. Ц. Б. с рег. № С. 6917, било установено, че не е извършен периодичен технически преглед на същото от технически орган за технически надзор в 2-годишен срок от извършване на предходния технически преглед.

Инспектираният подежник за повдигане на хора попада в приложното поле на чл. 2, ал. 1, т. 8 от НБЕТНПС, съгласно която разпоредба Наредбата се прилага за строителни и други подемници за повдигане на хора или на хора и товари, които попадат в обхвата на Наредбата за съществени изисквания и оценяване съответствието на машините, приета с Постановление № 140 на Министерския съвет от 2008 г. (обн., ДВ, бр. 61 от 2008 г.; попр., бр. 71 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 48 от 2010 г.). Съгласно разпоредбата на чл.80, ал.1, т.4 от НБЕТНПС ползвателите и

лицата, които поддържат повдигателни съоръжения по чл. 2, ал. 1, т. 8, са длъжни да не допускат експлоатацията на повдигателните съоръжения: когато на повдигателните съоръжения не е извършен технически преглед съгласно чл.108, ал.1, т.2 или 3. Правилен е изводът на СРС, че в случая се касае за подежник за повдигане на хора, който попада в приложното поле на чл. 2, ал. 1, т. 8 от НБЕТНПС. В конкретния случай е установено и че достъпът до процесния подежник не само не е бил ограничен, но и реално контролните органи и чистачка са го ползвали. Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1, т. 2, б. „а“ от НБЕТНПС повдигателни съоръжения, експлоатирани до 10 години от датата на първоначалното им пускане подлежат на периодичен технически преглед на 2 години. В случая е установено, че подежникът е пуснат в експлоатация на 31.05.2012 г., поради което е подлежал на периодичен технически преглед до 31.05.2014г. С оглед на това към датата на проверката – 23.01.2017г., на подежника не е бил извършен периодичен технически преглед съгласно изискванията на нормативната уредба.

При стриктно спазване на процесуалните правила СРС е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Решаващият състав на СРС е дал отговор в мотивите на решението на всички възражения. Не са изтекли, както сроковете по чл.34 от ЗАНН, така и за абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Настоящият състав споделя изводите на СРС за неприложение на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, защото извършването на деянието води до осъществяване състава на нарушението /формално; на просто извършване/, без да се изисква настъпване на определен противоположен резултат. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид, тъй като извършването му винаги води до неизпълнение на разпоредбите на ЗТИП и НБЕТНПС от страна на проверяваните лица. От друга страна липсата на отегчаващи вината обстоятелства е взета предвид от СРС и размерът на санкцията е намален.

Въз основа на изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

С оглед горното и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 15.11.2017г., постановено по нахд № 11760/2017 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 96 с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ1.

2.